

Határozatok Tára

T-309/21. sz. ügy

**TC
kontra
Európai Parlament**

A Törvényszék ítélete (kibővített negyedik tanács), 2023. június 7.

„Intézményi jog – A Parlament képviselőinek költségeiről és juttatásairól szóló szabályzat – Parlamenti asszisztensi támogatás – A jogalap nélkül kifizetett összegek behajtása – Észszerű határidő – Bizonyítási teher – A meghallgatáshoz való jog – Személyes adatok védelme – Az (EU) 2018/1725 rendelet 9. cikke – A személyzeti szabályzat 26. cikke”

1. *Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Az eljáráshoz fűződő érdek – Létrejött és fennálló érdek szükségessége – A megtámadott aktusnak az eljárás során történő részleges visszavonása vagy azt felváltó új aktus elfogadása – Részleges okafogyottság (EUMSZ 263. cikk)*

(lásd: 38., 39. pont)

2. *Európai Parlament – Tagok – Költségek és juttatások – Parlamenti asszisztensi támogatás – A parlamenti asszisztensi költségek felhasználásának ellenőrzése – Bizonyítási teher (Az Európai Parlament tagjainak statútumára vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló európai parlamenti elnökségi határozat, 33. cikk, (1) bekezdés, második mondat és 68. cikk)*

(lásd: 49–53., 89. pont)

3. *Az Európai Unió költségvetése – Költségvetési rendelet – Az Unió harmadik személyekkel szembeni követeléseinek behajtása – Terhelési értesítés közlésének határideje – A terhelési értesítés adós részére történő megküldésére vonatkozó határidő jogszabályi pontosítása – Az észszerű határidő elve – Alkalmazhatóság – Hiány (2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 98. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés)*

(lásd: 61., 62. pont)

4. *Európai Parlament – Tagok – Költségek és juttatások – A jogalap nélkül kifizetett összegek behajtása – Meghallgatáshoz való jog minden olyan határozat elfogadása előtt, amely a tag*

*érdekeit hátrányosan érintheti – Az észrevételek megfogalmazásához szükséges információ közlése iránti kérelem – Bennfoglaltság
(Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés)*

(lásd: 89., 90. pont)

5. *Európai Parlament – Tagok – Költségek és juttatások – A jogalap nélkül kifizetett összegek behajtása – Meghallgatáshoz való jog minden olyan határozat elfogadása előtt, amely a tag érdekeit hátrányosan érintheti – Az intézmény által észrevételek kérése a tag számára nem hozzáférhető információval kapcsolatban – A meghallgatáshoz való jog hatékony és tényleges érvényesülésének garanciája – Terjedelem – Az információk taggal való közlésének joga – Bennfoglaltság – Feltétel – A személyes adatok védelméhez való jog és a meghallgatáshoz való jog egymással szembeni mérlegelése
(Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés; 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 9. cikk)*

(lásd: 112–117. pont)

Összefoglalás

2019. március 7-i L kontra Parlament ítéletével¹ a Törvényszék megsemmisítette az Európai Parlament azon határozatát, amelyben bizalomvesztés miatt megszüntette a felperes, TC támogatása céljából akkreditált L akkreditált parlamenti asszisztensi szerződését, azzal az indokkal, hogy L nem tartotta tiszteletben a külső tevékenységek végzésének engedélyezésére vonatkozó szabályokat. A Törvényszék ugyanis megállapította, hogy az ügy irataiból az következik, hogy a felperesnek nem csupán tudomása volt az akkreditált parlamenti asszisztens külső tevékenységeiről, hanem ezenkívül azokat közvetlenül kezdeményezte is.

Ezen ítéletet követően a Parlament főtitkára tájékoztatta a felperest arról, hogy jogalap nélkül kifizetett összegek behajtására irányuló eljárást indítottak² az akkreditált parlamenti asszisztens által a felperesnek nyújtott parlamenti támogatás tekintetében. Ugyanezen alkalommal felkérték a felperest, hogy két hónapon belül nyújtsa be észrevételeit és bizonyítékait a Parlamentnek az akkreditált parlamenti asszisztens által végzett külső tevékenységekre vonatkozó előzetes következtetései megcáfolására, és bizonyítsa, hogy ez utóbbi ténylegesen akkreditált parlamenti asszisztensi feladatokat látott el. Válaszul a felperes észrevételeket és kiegészítő bizonyítékokat küldött a Parlamentnek, ugyanakkor bizonyos számú dokumentumot és információt kért a Parlamentiől az akkreditált parlamenti asszisztens személyi aktájával kapcsolatban, az akkreditált parlamenti asszisztens és a Parlament képviselői által a munkájára vonatkozóan folytatott levelezés másolatait, valamint a 2019. március 7-i ítélet alapjául szolgáló ügy teljes iratanyagát. A Parlament részben helyt adott a felperes dokumentumok és információk iránti kérelmeinek.

¹ 2019. március 7-i L kontra Parlament ítélet (T-59/17, EU:T:2019:140).

² Az Európai Parlament Elnökségének az Európai Parlament tagjainak státútumára vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2008. május 19-i és július 9-i határozata (HL 2009. C 159., 1. o.).

2021. március 16-i határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat) a Parlament főtitkára megállapította, hogy ezen intézmény az akkreditált parlamenti asszisztens alkalmazása keretében jogalap nélkül átvállalt bizonyos összeget, és hogy azt be kell hajtani a felperestől.³ Ezt követően a Parlament pénzügyi főigazgatója 2021. március 31-én terhelési értesítést bocsátott ki, elrendelve az említett összeg behajtását.

A megtámadott határozattal szembeni megsemmisítés iránti keresetet elbíráló és annak helyt adó Törvényszék határoz az adós azon jogáról, hogy az észszerű határidő elvének megsértésére hivatkozzon abban az esetben, ha az intézmény a költségvetési rendeletben meghatározott ötéves határidőn belül terhelési értesítést küld neki, megerősíti a meghallgatáshoz való jog elve tiszteletben tartásának fontosságát a parlamenti asszisztensi költségek behajtására irányuló, a Parlament által a tagjaival szemben indított eljárásokban, és végül dönt a meghallgatáshoz való jog biztosítása címén a személyes adatok továbbításához fűződő közérdekre való hivatkozás jogának új kérdésében.

A Törvényszék álláspontja

Először is a Törvényszék elutasítja az észszerű határidő tiszteletben tartása elvének megsértésére alapított jogalapot azzal az indokkal, hogy a Parlament a megtámadott határozatot az L kontra Parlament ügy adataira alapította, amely ügyben a keresetlevelet 2017 áprilisában nyújtották be.

E tekintetben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (1) bekezdése kimondja az észszerű határidő tiszteletben tartásának elvét, amely a megfelelő ügyintézéshez való jog szerves részét képezi, és e bekezdés előírja, hogy az észszerű határidő tiszteletben tartása követelmény minden olyan esetben, amikor jogszabály hallgatása esetén a jogbiztonság vagy a bizalomvédelem elve akadályát képezi annak, hogy az uniós intézmények, valamint a természetes vagy jogi személyek időbeli korlátozás nélkül cselekedjenek. Ezzel szemben, amikor az adminisztráció a számára valamely jogszabályban kifejezetten előírt határidőn belül jár el, nem lehet érvényesen arra hivatkozni, hogy megsértették az ügyek észszerű határidőn belüli intézéséhez való jogból eredő követelményeket.

Márpedig a korábbi szabályozással⁴ szemben a jelen ügyben alkalmazandó szabályozás⁵ már azt írja elő, hogy az engedélyezésre jogosult tisztviselő közvetlenül a követelés megállapítását követően, de legkésőbb attól az időponttól számított öt éven belül küldje el a terhelési értesítést, amikor az uniós intézménynek módja volt az adósság követelésére.

A jelen ügyben tehát a terhelési értesítés megküldése határidejének értékelése során nem kell az észszerű határidő tiszteletben tartásának elvét alkalmazni. Ezenkívül a Törvényszék megállapítja, hogy egyrészt a terhelési értesítést közvetlenül azt követően küldték meg a felperesnek, hogy a megtámadott határozatban megállapították a követelést, másrészt pedig azon időpont, amikor a

³ A végrehajtási intézkedések 68. cikkének (1) bekezdése alapján.

⁴ Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 298., 1. o.) és a 966/2012 rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2012. L 362., 1. o.).

⁵ Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 60., 36. o.) 98. cikkének (2) bekezdése.

Parlament érvényesíthette a követelését, egybeesik a keresetlevélnek az L kontra Parlament ügyben történő benyújtásával vagy ez utóbbi ügyben hozott ítélet kihirdetésével, így a Parlament tiszteletben tartotta a hatályos költségvetési rendeletben előírt ötéves határidőt.

Másodszor a Törvényszék helyt ad a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított jogalaphoz. Mindenekelőtt a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a mindenkit megillető azon jogot, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, többek között a végrehajtási intézkedések⁶ biztosítják, amelyek értelmében az érintett képviselőt az e tárgyban hozott bármely határozat meghozatala előtt meg kell hallgatni. Ez a jog mindenki számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse az álláspontját minden közigazgatási eljárásban és minden olyan határozat elfogadása előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti.

A jelen ügyben a Törvényszék megállapítja, hogy a felperesnek a Parlamenthez intézett, dokumentumok és információk iránti több kérelmét – az akkreditált parlamenti asszisztensi szerződés megszűnésére vonatkozó dokumentumok kivételével – elutasították.

A Törvényszék emlékeztet arra, hogy amennyiben kétség merül fel az akkreditált parlamenti asszisztensnek fizetett parlamenti asszisztensi költségek felhasználásának szabályszerűségét illetően, a parlamenti képviselőnek kell bizonyítania, hogy ez az akkreditált parlamenti asszisztens a parlamenti mandátumával kapcsolatban dolgozott számára azon teljes időszak alatt, amelynek során e költségeket kifizették. Továbbá, amennyiben a parlamenti képviselőt e bizonyíték benyújtására hívják fel, az előírt határidőn belül közölnie kell a Parlamenttel a birtokában lévő információkat. Amennyiben más tényezők relevánsnak tűnnek, a meghallgatáshoz való jog alapján az uniós intézményektől, szervektől és ügynökségektől kérheti azok közlését, amennyiben azok olyan adatokra vonatkoznak, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a tervezett behajtási intézkedéssel kapcsolatban hasznos és hatékony módon észrevételeket tehesen. A Parlament, amelyhez ilyen kérelem érkezik, nem tagadhatja meg a kért adatok közlését a meghallgatáshoz való jog megsértése nélkül, kivéve ha e megtagadás alátámasztása érdekében olyan indokokra hivatkozik, amelyek egyrészt az ügy körülményeire, másrészt az alkalmazandó szabályokra tekintettel igazoltnak tekinthetők.

A Törvényszék ezért megvizsgálja, hogy a Parlamentnek a felperes által kért adatok közlése megtagadása érdekében hivatkozott indokai igazoltak-e.

A Törvényszék először is elutasítja a Parlament által a felperesnek „a 2015-ös, 2016-os és 2019-es év összes elektronikus levelének”, valamint az akkreditált parlamenti asszisztens munkájával kapcsolatban a Parlament illetékes szolgálataival folytatott levelezés közlésére vonatkozó kérelmének elutasítása érdekében hivatkozott indokokat. A Törvényszék emlékeztet arra, hogy minden intézmény a rá vonatkozó és általa előírható szabályok tiszteletben tartásával szervezi meg munkáját, és megállapítja, hogy a jelen ügyben a Parlament korlátozhatta a képviselők elektronikus levelei megőrzésének időtartamát, lehetővé téve számukra, hogy személyes aktákban tárolják azokat. Mindazonáltal a Törvényszék meghatározza, hogy a jelen ügyben e politikát a meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartását biztosító módon hajtották-e végre.

⁶ A végrehajtási intézkedések 68. cikkének (2) bekezdése.

A Törvényszék azonban azt állapítja meg, hogy 2016 elejétől a Parlament tudomást szerzett a felperes és az akkreditált parlamenti asszisztens közötti, azzal kapcsolatos konfliktushelyzetről, hogy ez utóbbi a parlamenti asszisztensi támogatásra vonatkozó szabályok tiszteletben tartásával végezte-e tevékenységét a felperes számára. Következésképpen ilyen helyzetben már ettől az időponttól kezdve a Parlamentnek biztosítania kell az akkreditált parlamenti asszisztensi tevékenység pontos jellegének megállapítására alkalmas elektronikus levelek megőrzését az elbocsátási eljárás során, és ha ezen eljárás más bírósági vagy közigazgatási eljáráshoz, például behajtási eljáráshoz vezet, mindaddig, amíg ezen egyéb eljárások folyamatban vannak.

Másfelől a személyes archiválás lehetősége nem mentesítheti a Parlamentet azon kötelezettsége alól, hogy biztosítsa minden olyan elektronikus levél megőrzését, amely releváns annak megállapításához, hogy az intézmény által adott szabályoknak megfelelően az akkreditált parlamenti asszisztens tevékenységét ténylegesen és kizárólagosan azon parlamenti képviselő javára végezte, akihez beosztották, ez utóbbi megbízatásával közvetlen összefüggésben. A Törvényszék hozzáteszi, hogy e lehetőség nem mentesítheti a Parlamentet az így megőrzött elektronikus levelek közlésére vonatkozó kötelezettség alól, ha a meghallgatáshoz való jog alapján, amely az uniós jogrendben alapvető jelleggel bír, az érintett parlamenti képviselő ezt kéri, akit – mint a jelen ügyben is – a parlamenti asszisztensi költségek szabálytalan felhasználása miatt behajtási eljárás alá vontak.

Másodszor a Törvényszék elutasítja azon indokokat, amelyeket a Parlament a felperes azon kérelmének elutasítására hozott fel, amely az akkreditált parlamenti asszisztens „személyi aktáját” (a felvételével és munkájával kapcsolatos összes dokumentum) érintette, ideértve az arra vonatkozó információkat, hogy ezen akkreditált parlamenti asszisztens számára hány alkalommal kérték a Parlament védelmét, valamint az akkreditált parlamenti asszisztens jelenlétére vonatkozó, a parlamenti belépőkártyájából kinyerhető adatokat.

Ami azt az indokot illeti, hogy ezen adatok továbbítása ellentétes volt a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló rendelettel,⁷ a Törvényszék kétségkívül elismeri, hogy a felperes által kért adatok nem tekinthetők „közérdekből vagy a címzettre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása keretében végzett feladat teljesítéséhez szükségesnek”⁸, mivel a behajtási eljárás keretében a felperes védelmét szolgálták volna. Ugyanezen okból nem tekinthető úgy, hogy az említett adatoknak a felperes részére történő továbbítása „meghatározott közérdekű célnak”⁹ felelt volna meg.

Mindazonáltal a Törvényszék rámutat, hogy a Parlament által a felpereshez annak érdekében intézett, észrevételek iránti kérelem, hogy a felperes gyakorolhassa a meghallgatáshoz való jogát, a jelen ügyben az ezen intézmény birtokában lévő, adott esetben a felperes által nem ismert információkon alapul, vagy olyan információkon, amelyekről a felperes tudomással bírt, amikor az akkreditált parlamenti asszisztens felettese volt, de amelyekkel már nem rendelkezik.

⁷ A természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 295., 39. o.; helyesbítés: HL 2019. L 290., 42. o.).

⁸ A 2018/1725 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében.

⁹ A 2018/1725 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

Ebből következően a meghallgatáshoz való jog jelentőségére tekintettel az a körülmény, hogy ezek az információk az akkreditált parlamenti asszisztens „személyi aktájában” is szerepelhetnek, önmagában nem képezheti akadályát annak, hogy ezeket az információkat közöljék a felperessel annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számára észrevételeinek hasznos és hatékony megfogalmazását az említett jog gyakorlása keretében.

A személyes adatok védelméhez való jog ugyanis nem abszolút jog, hanem azt a társadalomban betöltött szerepének függvényében kell vizsgálni, és e tekintetben egyensúlyba kell hozni más alapvető jogokkal, olyan megközelítésben, amely minden egyes érintett jognak biztosítja azt a helyet, amely az ügy tényállására tekintettel az arányosság elvének megfelelően az uniós jogrendben megilleti. A személyes adatok védelméhez való jog és az e jogrendben elismert egyéb alapvető jogok közötti ilyen egyensúly biztosításának szükségességét az uniós jogalkotó a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló rendeletben¹⁰ hangsúlyozza, amely rendelettel egyenértékű a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről szóló rendelet.

A Törvényszék ebből arra következtet, hogy nem fogadható el, hogy a Parlament felhívhassa a felperest arra, hogy hasznos és hatékony módon nyilatkozzon az adott esetben az akkreditált parlamenti asszisztens aktájában szereplő információkról, anélkül hogy ezekhez hozzáférést biztosítana, miután mérlegelte egyrészt ezen akkreditált parlamenti asszisztens ahhoz fűződő érdekét, hogy a rá vonatkozó adatokat ne adják át harmadik személyeknek, másrészt pedig a felperes ahhoz fűződő érdekét, hogy észrevételeit hasznos és hatékony módon terjessze elő a vele szemben indított behajtási eljárás keretében.

Ami azt az indokot illeti, hogy ezen adatok továbbítása ellentétes volt az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának a tisztviselők és alkalmazottak személyi aktájára vonatkozó, a parlamenti asszisztensekre alkalmazandó rendelkezéseivel, a Törvényszék megállapítja, hogy a szóban forgó iratok bizalmas jellegére a felperessel szemben, aki végeredményben az akkreditált parlamenti asszisztens feletteseként bizonyos érintett dokumentumok kibocsátója, nem lehet hivatkozni annyiban, amennyiben az szükséges ahhoz, hogy a felperes gyakorolhassa a meghallgatáshoz való jogát.

Végül harmadszor, a Törvényszék elutasítja a 2019. március 7-i ítélet alapjául szolgáló ügygel kapcsolatos iratanyagra vonatkozó felperesi kérelem elutasítása érdekében a Parlament által hivatkozott indokokat. Ugyanis azon tényt illetően, hogy a Törvényszék az ezen ítélet alapjául szolgáló eljárásban névtelenséget biztosított az akkreditált parlamenti asszisztensnek, a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a névtelenség célja az ügyre vonatkozó, a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokban a jogvitában részt vevő fél vagy az érintett eljárásban említett más személyek nevének vagy akár egyéb adatoknak a kihagyása. Ezzel szemben a Törvényszék által biztosított névtelenség nem érinti az említett eljárás iratanyagához az eljáráson kívül – a felek és harmadik személyek közötti kapcsolatok keretében – csatolt iratok bizalmas jellegét. Következésképpen a Törvényszéknek a névtelenségre vonatkozó határozata nem tiltotta meg a Parlament számára, hogy közölje a felperessel a 2019. március 7-i ítéletben váltott iratokat, amelyek relevánsak lehettek a felperes meghallgatáshoz való jogának gyakorlása szempontjából.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.).